

J. Oskar Andersen: Det forbavser mig aldeles ikke, at den ærede foregaaende Taler (Povlsen) ikke forstaaer, hvad der er Livsnerven i Menighedsraadsloven, nemlig at man fastslaar et Vælgerkorps, som frivilligt vedkender sig som interesserede i Folkekirken, altsaa derved vedkender sig at være totalt forskellige fra ethvert Vælgerkorps til en borgerlig Indretning. Det er i alt Fald et Minimumskrav, man kan stille til en Folkekirke, som ønsker at være saa bred, som ogsaa vi ønsker, den skal være. Derfor er det for os noget væsentligt og værdifuldt, der tages væk. Jeg forstaaer heller ikke, at det ærede Medlem kan tænke sig, at Folkekirken ikke skulde kunne øve sin Gerning overfor faldne og usædeligt levende Mennesker, naar de ikke var optaget som Vælgere. Det ligger ogsaa langt ud over min Horisont at forstaa det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Blang: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2511, Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 1733).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Povlsen): Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag gjorde jeg opmærksom paa de højst besynderlige kirkelige Forhold, der findes i Ryslinge paa Fyn, idet man dér har en folkekirkelig Menighed, som bor til Huse hos en Menighed udenfor Folkekirken, og oven i Købet en Frimenighed, som man lukker Folkekirkens Døre for. Jeg mener ikke, at et saadant Forhold kan opretholdes. Det er ganske uværdigt for Folkekirken, og der var i Virkeligheden ogsaa her i Tinget Ænighed mellem tre Partier om, at dette For-

hold ikke kunde opretholdes. Da den daværende Minister Dahl fremsatte sit Forslag om Adgang for Ryslinge Frimenighed til Brug af Folkekirkens Kirkebygninger, fandt det Tilslutning hos tre Partier, men de ønskede, at man kunde naa til en almindelig Ordning af dette Forhold. Det lykkedes imidlertid ikke i det nedsatte Udvalg, og vi staaer da stadig overfor den Urimelighed, der findes derovre. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro — og deri er det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ikke helt uenig med mig —, at det ikke er et helt lovmedholdeligt Forhold, at en folkekirkelig Menighed bor til Huse hos en Menighed udenfor Folkekirken, for hvilken Folkekirkens Døre er lukkede, idet vi har en af disse Simultankirker, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ikke mener er lovmedholdelige. Jeg mener derfor, at der er Grund til snarest at faa dette Forhold ordnet, og det forekommer mig ikke, at det kan ordnes paa en for Folkekirken værdig Maade, uden at man lukker Folkekirkens Døre op for Ryslinge Frimenighed, og da man ikke ønsker — og jeg heller ikke ønsker — en Lov for en enkelt Menighed, har jeg søgt at udforme et Lovforslag, hvorved dette Forhold kan ordnes i al Almindelighed.

Jeg har da ment, at man maatte gaa til at lukke Folkekirkens Døre op for alle dem, der vedkender sig at tilhøre den kristne Kirke, jfr. Grundlovens § 74, saaledes at naar der er 20 Familier, der har dannet en saadan Menighed udenfor Folkekirken, og 10 af dem bor i samme Sogn eller samme Distrikt, skal de kunne faa Adgang til fast Brug af Kirkebygninger. Dertil har jeg saa føjet, at til Brug ved enkelte Lejligheder, enkelte Gudstjenester i Forbindelse med gudstjenstlige Handlinger — her har jeg ganske særlig tænkt paa Begravelser — skulde man kunne faa Kirken overladt til Raadighed en enkelt Gang, naar den ikke var i Brug paa anden Vis.

Med Hensyn til Begravelser maa jeg tilstaa, at Forholdene i Ryslinge efterhaanden har udviklet sig til det fuldkommen urimelige, for ikke at sige rent ud farceagtige, idet det er saadan, at undertiden lukker man Dørene for Ryslinge Frimenighed ved Begravelser, undertiden lukker man dem op. Det hænder endog, at samme Kirkedør undertiden staaer aaben og til andre Tider er lukket. Det gælder saaledes i Søllinge, hvor Kirken til at begynde med konsekvent var lukket for Ryslinge Frimenighed, og i Gislev, hvor Kirken ogsaa til at begynde med var lukket. Saa kom der imidlertid Vakance i disse to Sogne og